

זרם גיל היה אלוף ישראל בזריקת דיסקוס. עכשיו

הוא מצייד מיניאטורות ומלביש אותן כתכשיטים

הוא חשב שזה יהיה שימושי אם ישולבו ציורי מיניאטורות בתוך תכשיטים, כשהתכשיט משמש כמיסגרת לתמונה. הוא נסע לאנגליה, התרוצץ בשווקים ומצא אצל סוחר תכשיטים עתיקים מיסגרות זהב של תכשיטים ויקטורייאניים.

כפעם הראשונה קנה 10 מיסגרות. (המשך בעמוד 66)

מיניאטורות וציורים קונבנציונליים — שבהם, כדי לחזות בשלמותם האמנרית, יש להתרחק מהציור.

חותמת

זהב

בשנה האחרונה הגשים גיל את חלומו: שילוב אמנות ואמנות.

לעולים מפולין ומברית-המועצות. גיל נסע עם אשתו מרגלית, שגם היא, במיקרה, בוגרת וינגייט ומורה לחינוך-גופני. אתם נסעו גם שני ילדיהם.

אחרי שנתיים וחצי בווינה עמדו לפניו שתי אפשרויות: לחזור לישראל ולהמשיך בהוראה, או לעבור לאנגליה למישרה של מגייס כספים, שהוצעה לו על-ידי ארגון אורט העולמי.

את הגיב הציגו לפני כמילים פשוטות. "אם תיכשל", אמרו לו, "אין לך מה לדאוג. כי שניים לפניך כבר נכשלו".

הוא לא נבהל מהעניין, עבר מאוסטריה לאנגליה.

כאותה תקופה חזר לאהבתו הישנה, הציור. כשחזרו לישראל, ב־1973, כבר לא רצה לשוב להוראה בחינוך-גופני. הקריש את עצמו רק לציור.

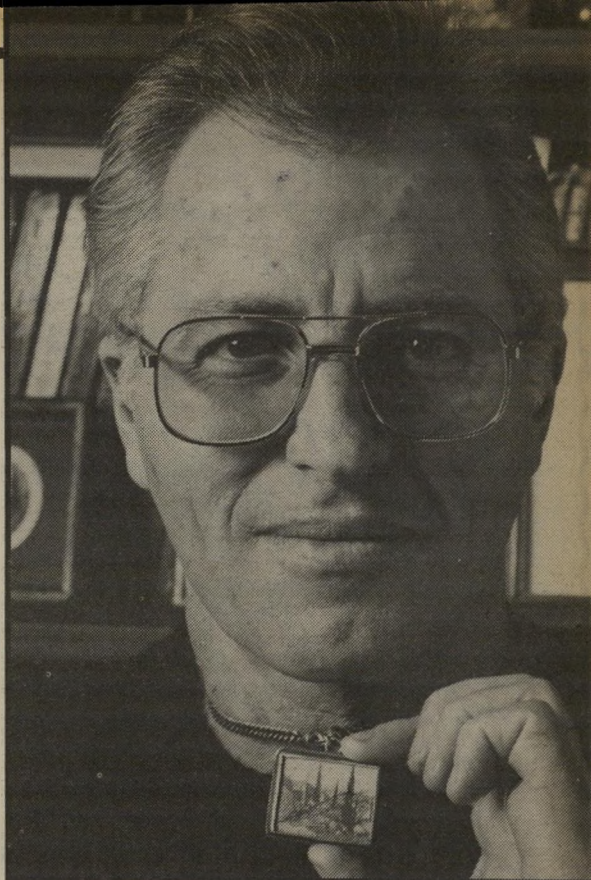
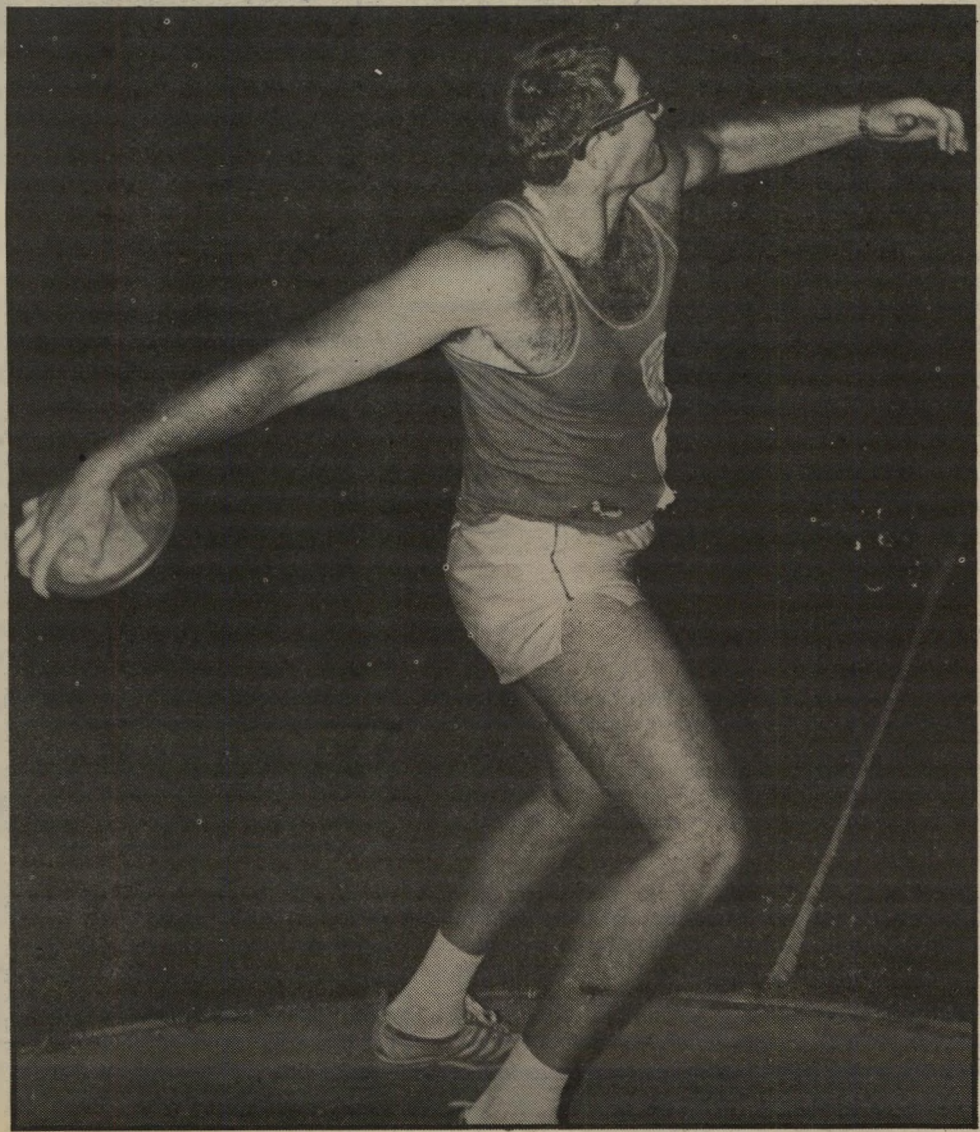
רעיון המיניאטורות התפתח אצלו בתקופת שהותו באנגליה. מציורים גדולים התחיל לצייר כפורמאטים קטנים. לאט-לאט גילה, שבמישטחים קטנים, בטכניקה של הזערה, אפשר לעשות דברים יפים.

הוא התחיל לעבוד על פיטות-נייר קטנות, בנה בתוך המיסגרת המצומצמת של סנטימטרים רבועים ספורים תמונות עשירות תוכן ואווירה, פרספקטיבה של קו זבוע, שווי מישקל והבדלי גוונים עדינים. כל זה בציבעי אקווארל וציבעי-מים בלבד.

מכיוון שאותן תמונות קטנטנות נועדו, בסופו של דבר, לקשט פינה בביתו של מישהו, היה ברור לגיל שהן צריכות להיות קודם כל כתם צבעוני נאה, אסתטי ומסקרן, אשר יגרה את הצופה להתקרב אליו. וככל שיתקרב, ילך הכתם ויתעשר בפרטים ובפירוטי פרטים. וזהו ההבדל העיקרי בין

בעל המיסגרות יורם גיל, שהגשים את חלומו לצייר מיניאטורות ולחפכן לתכשיטים שימושיים. הוא גם ידוע, מזה שנים רבות, בכישרונו כמייצר מיסגרות אמנותיות מעץ, בעיקר לתמונות-נוף ויקטוריאניות מאנגליה.

איש גדול

תמונות קטנות

מה לספורטאי ולציור? אהבה משותפת לשני התחומים, הוא משיב בחיך רחב.

כתם ציבעוני

במיסגרת זעירה

הוא התחיל לצייר כשהיה בן 12. או גם התחיל לצייר נופים.

פשוט, כי אהב נופים. הרי הוא התחנך בכיתה-הספר החקלאי כדורי. אביו היה בין מקימי בית-הספר. מאז ומתמיד דיברו אליו הנופים.

ב־1969 נשלח לווינה בירת אוסטריה, לנהל את מחנה-המעבר

ל-מימדים המצוייר ציורים מיניאטוריים.

הוא יורם גיל, בעל מיבנה המתנשא לגובה 1.87 מטר, בגוון האפרפר, גולש לו על כיאה לאמן, עיניו כחולות ת ומישקפיו שמטות לו על

זורים הם קטנטנים ועדינים. גם גיל הוא בוגר בית-הספר לציור גופני. עד 1969 היה ישראל בוריקת-דיסקוס, תואר חויק 10 שנים. בד בבד שימש לחינוך גופני בבית-ספר תיכון.